

Farvandskendskab, og en saadan Betryggelse mente man at burde have. For at imødekomme denne Betragtning er Ændringsforslaget stillet. Jeg erkender, at det ærede 3die kongevalgte Medlem har Ret i, at den Bestemmelse, som staar i selve Lovforslaget, grunder sig paa en Overenskomst mellem de tre Parter, som have forhandlet indbyrdes, nemlig Lodsvæsenet ved Overlodsens i det østlige Distrikt, Bugserselskabet ved dets Formand og Dansk Sejlskibsrederiforening ved en delegeret, men jeg tror ikke, at den Bestemmelse, som nu kommer ind her, i Virkeligheden vil volde Vanskelighed overfor den Overenskomst, som saaledes er truffen. Jeg tror, at Bestemmelsen er, om jeg saa maa sige, saa uskyldig, saa lidet omfattende, at den slet ikke vil rejse Strid mellem de tre Parter, og det kan jo ikke nægtes, at der er noget i den Betragtning, som blev rejst her i Tinget ved 1ste Behandling. Jeg tror derfor, det er rigtigst at imødekomme den Fordring, som da blev stillet.

Ordføreren (Carstensen): De Udtalelser, som fremkom fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Steffensen) i Spørgsmaalet om Ændringen under Nr. 5, have i høj Grad interesseret mig. De vare, som hvad der i Almindelighed fremkommer fra det højtærede 3die kongevalgte Medlem, meget logiske og klare, men jeg tror unægtelig, at naar vi bevæge os paa et Omraade som Søfarten, har et vist erfaringsmæssigt Kendskab til Søfarten nogen Betydning. Som Lovforslaget er affattet med den enkle Bestemmelse, at det at have faret tre Gange i Farvandet skal betragtes som givende Farvandskendskab, er det vildledende. Det i Ændringsforslaget indeholdte Kompromis — som det siges at være — har som alle Kompromis'er noget utilfredsstillende ved sig. Det er nemlig en Umulighed at forlange, at en Mand efter tre Gange at have været i et Farvand, for bestandig skal kende det. Han kan kende det kort efter, nogle Aar efter, maaske 10 Aar efter, men naar Farvandet er forandret, kender han det slet ikke selv kun nogle faa Aar efter. Hvis man altsaa ønsker, at denne Bestemmelse i Lovforslaget skal have nogen Betydning, saa er Formuleringen af den ikke saaledes, som den bør være, saa maa den begrænses. Det ærede Medlem gik ud fra, at denne Bestemmelse nærmest er indsat til Gunst for Lodserne, for at de kunne faa nogle flere Lodspenge. Der er noget sandt i

denne Opfattelse, det er gjort af Hensyn til Lodserne, men ikke blot af pekuniære Hensyn. Det er gjort ogsaa af Hensyn til, at Lodserne kunne blive i varig Øvelse. Det er ikke tilstrækkeligt for en Lods, at han kender sit Farvand, naar han ikke jævnlig farer i det, og man har derfor et vist Ansvar for, at Lodserne faa tilstrækkelig Øvelse. Man kan forringe deres Antal, hvad man er i Færd med at gøre for Helsingørs og Dragørs Lodseriers Vedkommende ved et Forslag, der ligger for i Folketinget, blandt andet af den Grund, at de faa for lidt Øvelse, til at de kunne være daadkræftige i paakommende Tilfælde. Det er altsaa ikke blot af Hensyn til Lodsernes pekuniære Stilling, man gør det, men ogsaa for at skaffe dem fornøden Øvelse, og man gør det tillige for at sikre sig, at de fuldt ud vide, hvor langt deres Ansvar gaar, og hvor langt det ikke gaar. Der hersker nemlig ofte den Opfattelse, at Skibsførere intet Ansvar have, naar de have Lods om Bord, men denne Opfattelse er fuldstændig falsk. Skibsføreren maa følge med Lodsens, maa være paa Dækket, naar Lodsens er der, maa tage Kommandoen, naar noget skal udføres, han er Lodsens højre Haand, og der er kun ganske faa Undtagelser, saavel i Danmark som andre Steder, fra denne Regel; der er saaledes en Undtagelse i Kielerkanalen, hvor Lodsens har Magten, men Skibsføreren skal ogsaa der være paa Dækket. Naar en Skipper er sejlet igennem et Farvand 3 Gange indenfor et Tidsrum af 3 paa hinanden følgende Aar og har benyttet Lods, og derefter mindst en Gang hvert andet Aar besejler det paagældende Farvand, saa er han imidlertid saa farvandskendt, naar han da er et almindelig begavet Menneske, at han virkelig ved, hvor han sejler.

Der er et andet Spørgsmaal, som ogsaa har Interesse og statslig Interesse. Det er det, at ukendte Folk ikke bør befare et befærdet Farvand uden Lods, idet det risikeres, at Skibet sættes paa Grund, og at de derved belemre Farvandet, idet de afskære en Del af Løbet. Særlig naar dette Løb er snævert, kan dette genere Skibsfarten i væsentlig Grad. Der kunde være mange Grunde til, at denne Bestemmelse helt udelades. Som Bestemmelsen nu staar, giver den efter mit Skøn Anledning til Tvivl.

Jeg skal ganske kort besvare de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Bornholm (Koføed). Han ønskede at blive staaende ved Bestemmelsen